

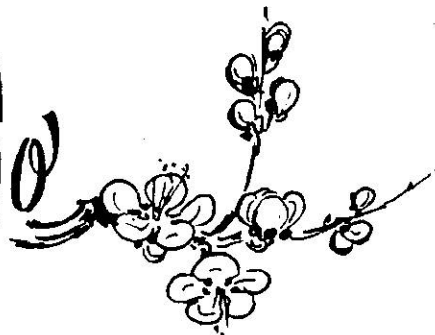
Hai tháng sau tôi qua Pháp.

Giờ này mỗi lần nghe tiếng " vượt biên ", " ty nạn ", tôi lại cảm thấy một nỗi buồn man mác không gì tả được, và kỷ niệm đau thương ấy không thể nào xóa nhòa được trong trí óc tôi. ■

ĐỖ HỮU TUÔNG

(Trưởng Nam A.H. Đỗ hữu Hứa.)

thơ

KHUYÊN CÔ LÁI ĐỒ (BÀI XƯỚNG)

của Nữ Sĩ **LIÊN HUE**

Cô lái đồ ơi. nhẹ mái chèo
Đề vãng tràng bạc mãi trong veo
Đứng chao mặt nước tan hôn mộng
Chớ quây giông sóng vỗ cánh bèo
Gió thuận mưa hòa mây bớt ú
Trời thanh biển lặng nước ngừng reo
Ánh minh chiếu sáng soi muôn nẻo
Cho cảnh với đời đỡ khúc eo.

LIEN HUE

Bờ giặc thuyền nan lướt nhẹ chèo
Mênh mông trời biển gió vi veo
Xoay vãn thế cuộc đường vân câu
Co giãn thời gian tợ nước bèo
Đã thấy mản sương buông tẻ lạnh
Thì đem nhạc điệu trôi vui reo
Đừng quên góc rẽ mà xao lãng
Tạo Hoà trên đời muôn sách eo

THU NGA SACRAMENTO 16-8-86
PHỤNG HOA

CƯỜI CHÚT CHƠI...

ĐỪNG LÊN THIÊN ĐĂNG

Một ông Cha đến một tỉnh giảng đạo. Muốn tìm đến Bưu điện, Cha hỏi đứa nhỏ gặp dọc đường:

- Con nê, con chỉ cho Cha đường nào đến Bưu điện?

Sau khi em nhỏ chỉ đường xong, Cha cảm ơn và mời em nhỏ:

- Con ngoan quá, tối nay Cha sẽ giảng tại nhà thờ, Cha sẽ chỉ đường cho con lên Thiên đàng. Con đến nghe Cha nhé.

- Thưa Cha, đứa nhỏ ngoan ngoan trả lời, chắc con không đến nghe đâu, đường lại Bưu điện Cha còn không biết, làm sao Cha chỉ đường con lên Thiên đàng được...

